Dosarul nr. 4-25092164-05-4r-06022026 Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Aliona Sârbu

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În Numele Legii

16 iunie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
Președintelui completului de judecată, judecător: Evgheni Bancov,
Judecătorilor: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

judecând în lipsa părților, recursul declarat de contravenientul Ciobanu Igor împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 ianuarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Ciobanu Igor împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 546327 din 19 iunie 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 19 iunie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Voicu Veaceslav a întocmit în privința lui Ciobanu Igor proces-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 546327, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional și adoptată decizia de sancționare pentru faptul că, „*în perioada 11.09.2024-04.10.2024, Ciobanu Igor, a.n. *****, loc. a s. *****, având scopul exercitării sau a neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din 2024, a acceptat tranzacții cu mijloace bănești, recepționând 5 notificări prin intermediul aplicației „PSB” din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere care după caracter atentează la drepturile constituționale, prin ce a cauzat pagubă morală societății civile.”*.

Acțiunile lui Ciobanu Igor au fost încadrate în prevederile art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, „Coruperea electorală pasivă”.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Ciobanu Igor, în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalent cu 25000,00 (douăzeci și cinci mii, 00) lei, în 3 zile - 12500 lei.

Nefiind de acord cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovat, Ciobanu Igor, în ordinea art. 448 din Codul contravențional, la 25 iunie 2025, a depus contestație la organul emitent.

Prin contestația formulată a indicat că, agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile, dreptul de a obiecta etc. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional.

În opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel, consideră că grav i-a fost încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Astfel, a fost sancționat pentru o faptă care nu a fost constatată şi pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, temeiurile de încetare a procesului contravențional.

Contestatarul indică că, procesul-verbal cu privire la contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Conform dispoziției legale, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia.

În viziunea contestatarului neconsemnarea datelor şi faptele indicate în art. 443 alin. (1) lit.d) Cod contravențional, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal, și susține că, agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul şi ora comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei.

Decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal şi aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale,

clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient.

Agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nu a ținut cont de rigorile procesuale cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, și a admis derogări de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, care în viziunea petiționarei afectează în mod direct fondul cauzei, și care nu poate fi înlăturată de instanța de judecată, și care în consecință atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

În conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau art. 445 alin.(1) instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Cu referire la probatoriul acumulat, a făcut referire la prevederile art. 425 Cod contravențional și a reiterat că, în procesul verbal nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea a careva mijloace tehnice speciale de constatare şi nici despre existența la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta.

Consideră că, această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art. 425 şi art. 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Menționează că, procesul-verbal a fost întocmit cu grave erori de formă și de conținut, motivând că, agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în opinia sa, în speţă procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției.

Solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 546327 din 19 iunie 2025 și decizia de sancționare din aceeași dată în privința lui Ciobanu Igor în baza art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional. Încetarea procesului contravențional intentat în privința lui Ciobanu Igor în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatarului lipsește fapta contravenției.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 ianuarie 2026, s-a respins contestația depusă de Ciobanu Igor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546327 din 19 iunie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată, ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546327 din 19 iunie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, și decizia de sancționare contravențională din aceeași dată, prin care Ciobanu Igor a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional și sancționată cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalent cu 25000,00 (douăzeci și cinci, 00) lei, s-a menținut fără modificări.

Solicitarea şi motivele recurentului.

La data de 03 februarie 2026 contravenientul Ciobanu Igor a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 ianuarie 2026, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă contestația integral.

În motivarea cererii de recurs a indicat că hotărârea este neîntemeiată și ilegală, fiind adoptată cu încălcarea legislației în vigoare. A menționat că agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteţ, nu a existat nicio acțiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Indica gravitatea încălcărilor principiului individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a țării de către CtEDO. În sensul vizat fiind reiterate prevederile art. 5 Cod contravențional.

Astfel susține că, recurentul a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional, constituie inexistența faptului contravenției, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, temeiurile de încetare a procesului contravențional.

Invocă că, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franţa, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, susține că art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privința a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, mai menționează că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului-verbal de contravenție trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens a remarcat că, în jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reține în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu contrare Convenției. Astfel, în Hotărârea pronunțată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie sa depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei şi prezervând drepturile apărării. În această ordine de idei şi din interpretarea art.425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Reieşind din normele legale sus enunțate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenționale, invocă recurentul că, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Susține că, însăşi agentul constatator în şedința de judecată a confirmat instanței că nu cunoaşte suma mijloacelor băneşti, prin care presupus ar fi fost coruptă electoral Ciobanu Igor, nu cunoaşte valuta şi nici măcar nu cunoaşte contul bancar de unde ar fi fost efectuat transferul sau contul bancar unde ar fi fost primit transferul, circumstanțe care judecătorul în hotărârea din 20 ianuarie 2026 a omis să le dea o apreciere. Cu atât mai mult s-a constatat că atât pe parcursul anului 2024 cât şi în prezent contestatarul deține telefon cu butoane pe care este imposibil de instalat careva aplicații.

Concomitent prin hotărârea din 20 ianuarie 2026 instanța de judecată neargumentat şi neprobat constată că sms-urile poartă un caracter economic şi faptul că coruperea electorală a fost realizată prin intermediul aplicației „PSB” – aşa cum nu există nici o probă care ar confirma că a descărcat şi accesat aplicația „PSB” pe telefonul său.

Agentul constatator a declarat instanței de judecată că nu a constatat existența căreiva aplicații în telefon. Din 09 aprilie 2025 (data înregistrării sesizării în IP Cahul) pînă la întocmirea procesului verbal nu a efectuat nici o acțiune ci s-a limitat la acele acte anexate la sesizare.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia.

Consideră că, astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu. Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reține că reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator. Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității şi al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

În ordinea celor menționate, susține că, existența faptei contravenționale şi comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul-verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Mai invocă avocatul că, la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Cod contravenţional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, recurentul a comis fapta incriminată. În acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa petiţionarului, sunt anexate înscrisuri, dar acestea nu pot fi reţinute de către instanţă ca probe, care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Consideră că, în speță, existența faptei contravenționale şi eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravenţional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Aşa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiţionarul a comis fapta stabilită de art.47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

A mai indicat că, în speţă s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator, petentul a fost sancționat cu amendă în baza art. 47^1 alin. (1) din

Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acestuia că, în perioada anului 2024, ultimul folosind aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB” (Federaţia Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace băneşti pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „Șansa”, „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidențiale şi a Referendumului din 20.10.2024.

Obiectul material sau imaterial al contravenţiei de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art. 47[1] Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acţiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea şi recepţionarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe şi de nefăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo*.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie (nulitatea procesului verbal), atrage atenţia asupra neconcordanţelor şi dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârşirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „anul 2024 şi până în prezent” iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table excel, agentul prezintă data şi ora concretă cînd au fost recepţionate/expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicaţii, fiind unul foarte aproximativ şi suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanţelor de timp a săvârşirii faptei (inclusiv în ce priveşte posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripţie privind tragerea la răspundere contravenţională).

Relatând totodată că, potrivit exigenţelor impuse de art. 6 par. 3 lit. a) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, despre natura şi cauza acuzaţiei aduse împotriva sa. Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie nici care sunt indicii calificativi ai faptei şi care sunt consecinţele juridice ale acţiunilor contravenientului. Or, potrivit prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) şi e) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice.

Interpretând art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) ale Codului contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Consideră că, dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art. 47^1 din Codul contravenţional şi nu există alte probe în afară de procesul-verbal, instanţa trebuie să admită contestaţia şi să anuleze sancţiunea. Astfel, susține că, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil şi prezumţia de nevinovăţie. În opinia instanţei de judecată, faptul că persoana apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicaţie (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extraşi, primiţi sau folosiţi), nu este suficient pentru a demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale.

Susține recurentul că, drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte şi contravenientul) nu este, prin ea însăşi, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa factuală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmaţie. De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu îşi are demonstrată proveniența, nu este semnată, nu este denumită, nu este menţiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unei probe (măsură de investigaţie, acţiune de ridicare sau cercetare la faţa locului, constatare tehnico-ştiinţifică ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art. 425 din Codul contravenţional.

Legat de sursa informației privind acceptarea mijloacelor băneşti de către contravenient, susține că, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322, conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 181^3 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul penal. Totuşi susține că, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului şi nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identificat-o drept parte a investigației.

Astfel invocă că, nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr. 2023970322, conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 181^3 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul penal, ca fiind probă, aşa cum prevederile art. 425 alin. (2) din Codul contravenţional prevede expres că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Indică că, calificând acest raport ca şi înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul art. 425 din Codul contravenţional, instanța de judecată atrage atenţia că el nu a fost

administrat în cadrul procedurii contravenționale de raport. Pe de altă parte, el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucție Vladislav Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obţinute în urma măsurilor speciale de investigaţie din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516, pornită în baza art. 47[1] din Codul contravenţional, şi mandatului corespunzător, aşa acest raport de analiză informaţional criminală nu constituie actul (proces-verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigaţie în corespundere cu prevederile art. 136 din Codul de procedură penală. Mai mult, raportul de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 conţine menţiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale", iar prin încheierea judecătorului V. Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025, s-au menţionat care date anume urmează a fi folosite, şi anume: - ordonanţa procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigaţie; - încheierea şi mandatul judecătorului de instrucţie al judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, nr.13-7921/2024 din 22.10.2024; - procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie din 06.11.2024; - ordonanţa procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurilor speciale de investigaţie; - raportul de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322.

În concluzie invocă că, acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acesta – tabelul, listă cu persoana şi numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile, administrate legal şi care ar putea fi puse la baza hotărârii. În alt mod, legat de încheierea şi mandatul judecătorului V. Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025, invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, relatează că instanţa de judecată atrage atenţia că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 181[3] şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul penal în cauza contravenţională RAP01 433516 pornită în baza art. 47[1] din Codul contravenţional. Susține că, instanţa de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravenţională RAP01 433516 pornită în baza art. 47[1] din Codul contravenţional, cu cauza contravenţională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost diferită justiţiei, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliţie vizat.

Mai relatează că, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. Este o prezumție, şi prezumțiile nu pot ține loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume şi în care circumstanțe el a acceptat şi a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea şi primirea banilor în scopul amintit. Astfel susține că, agentul constatator nu le-a prezentat, relatând că, coruperea electorală (art. 47[1] din Codul contravențional) cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace bănești, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite -

nu doar presupuse - nu se poate aplica sancțiunea. În concluzie, adăugarea unei liste şi a informației despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului în lipsa altor probe clare şi individualizate.

Tot aici, a menționat că agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepționate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii /acceptării /recepționării/ extragerii/ primirii de mijloace bănești.

Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 - „timpul săvârșirii", şi anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, fără prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieșit în modul dat. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicația dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicaţii „PSB" instalate în scopul invocat de agentul statului.

În baza celor invocate, recurentul invocă că, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului. Se reţine că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în şedinţa de judecată, deoarece în cadrul şedinţei de judecata agentul constatator n-a prezentat careva probe in vederea primirii și/sau transferul sumelor băneşti în baza aplicaţiei descrise, precum şi lipsa unor informaţii din conturile bancare, prin care a-r realiza latura subiectiva a contravenţiei.

Respectiv, constată partea apărării că, agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat şi primit careva bunuri si/sau mijloace băneşti, agentul constatator întemeindu-şi soluţia de sancţionare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicaţiei „PSB", faptă pentru care legislaţia nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenţia făptuitorului prin intermediul acestei aplicaţii de a primi careva mijloace băneşti anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Astfel invocă că, în lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) şi în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, invocând nişte concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăţia persoanei, pe când demonstrarea vinovăţiei unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor

pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Susține că, instanţa de fond a examinat cauza contravențională fără a ţine cont de toate circumstanțele cauzei, a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar. Consideră că, elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei la o nouă examinare în alt complet de judecată.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).*

Completul de judecată constată că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data de 20 ianuarie 2026, cu participarea avocatului și a contravenientului și în lipsa agentului constatator. Astfel recursul depus de contravenientul Ciobanu Igor înregistrat la data de 03 februarie 2026 a fost depus cu respectarea termenului de atac.

Procedura de notificare a fost legal executată.

În corespundere cu prevederile art. 471 alin. (1) și (2) din Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen până la 09 martie 2026 pentru depunerea referinței la cererea de recurs. În termenul stabilit intimatul-agentul constatator nu a depus referință.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind probele administrate la materialele dosarului contravențional, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide respingerea recursului declarat de contravenientul Ciobanu Igor ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravenţional, „*după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul: este nefondat.”.*

În ședința de judecată s-a stabilit că, la 19 iunie 2025 de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Voicu Veaceslav a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 546327, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional și adoptată decizia de sancționare pentru faptul că, „*în perioada 11.09.2024-04.10.2024 Ciobanu Igor, a.n. *****, loc. a s. *****, având scopul exercitării sau a neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din 2024, a acceptat tranzacții cu mijloace bănești, recepționând 5 notificări prin intermediul aplicației „PSB" din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere care după caracter atentează la drepturile constituționale, prin ce a cauzat pagubă morală societății civile*.".

Acțiunile lui Ciobanu Igor au fost încadrate în prevederile art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, conform indiciilor: *„Coruperea electorală pasivă"*.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Ciobanu Igor, în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25 000 lei, în 3 zile - 12500 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator, Ciobanu Igor a depus contestație, solicitând anularea acestora.

Prima instanță, examinând cauza contravențională, a ajuns la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Ciobanu Igor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546327 din 19 iunie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravențional, *procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al nomelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Raționamentele expuse fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata, revine, în primul rând, agentului constatator.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal*

se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție se notează că, nulitatea absolută a actului din speță poate fi invocată atât de părți, cât și din oficiu de către instanța de judecată întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse imperativ agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În sensul vizat instanța de prim nivel la examinarea cauzei contravenționale a verificat respectarea de către agentul constatator a exigențelor impuse de art. 443 Cod contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, constatând lipsa temeiurilor de nulitate absolută a procesului-verbal.

Analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit de agentul constatator în privința lui Ciobanu Igor prin prisma prevederilor art. 443 Cod contravențional, coroborat cu art.445 Cod contravențional, instanța de fond întemeiat a reținut procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezența făptuitorului/contestatarului, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, art. 378, art. 384, art. 387 și art. 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind inițierea cauzei contravenționale, cu asigurarea dreptului de a depune explicații, de a înainta obiecții sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare, iar în vederea certitudinii aducerii la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor făptuitorului, inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, acesta a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 19 din procesul-verbal cu privire la contravenție.

De asemenea instanța de fond întemeiat a reținut că, au fost respectate și prevederile art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/contestatarului Ciobanu Igor i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa. Mai mult ca atât, acesta a semnat la rubrica nr. 18, unde indică că „nu recunosc", referindu-se la recunoașterea vinovăției în comiterea contravenției imputate.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

Completul de judecată menționează că, agentul constatator a indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546327 din 19 iunie 2025, fapta contravențională, locul

şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională. Totodată, Completul constată că agentul constatator a descris indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției în rubrica "Fapta contravențională".

Conform art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.*

Conform art. 7 din Codul contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Ținând cont de cadrul legal, agentul constatator întru dovedirea faptei contravenționale reținută în seama contravenientului Ciobanu Igor a prezentat instanței de judecată următoarele probe: - scrisoarea de expediere nr. 34/17/1-3576 din 07 aprilie 2025 (f.d. 14-15); - raportul privind înregistrarea contravenției (f.d. 16); - ordonanța privind constatarea faptei contravenționale și pornire a procesului contravențional din 09 aprilie 2025 (f.d. 17); - ordonanța privind formarea grupului de lucru pe procedura contravențională nr. 93 din 09 aprilie 2025 (f.d.18, 19); - încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Ciocana, din 01 aprilie 2025 și mandat judecătoresc (f.d. 20-24, 38-40); - încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Ciocana, din 22 octombrie 2024 și mandat judecătoresc (f.d. 25-29); - ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08 noiembrie 2024 (f.d. 30-32); - ordonanță din 22 octombrie 2024 (f.d. 33-36); - procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații „colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice" din 06 noiembrie 2024 (f.d. 37); - ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11 decembrie 2024 (f.d. 41-43); - ordonanță privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19 noiembrie 2024 (f.d. 44-46); - procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații „Identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice" (f.d. 47); - procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 19 iunie 2025, potrivit căruia, Ciobanu Igor a comunicat că, în luna octombrie 2024 a fost invitat la o ședință organizată de Partidul politic „Victoria" în legătură cu alegerile prezidențiale. La intrare i s-a cerut buletinul și numărul de telefon pentru

verificarea identității. Despre faptul că va fi înregistrat în aplicația PSB și va primi sume bănești, nu i s-a comunicat. La ședință s-a vorbit despre investițiile lui Ilan Șor în Republica Moldova și că a făcut multe lucruri frumoase. Că trebuie să se mobilizeze și să dea votul, dar nu s-a spus pentru cine (f.d. 48-48 verso); - lista sms-urilor recepționate de către Cibanu Igor la numărul de telefon (f.d. 49); - informația care confirmă că numărul de telefon aparține lui Ciobanu Igor (f.d. 50); - procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546327 din 19 iunie 2025 (f.d. 51).

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod contravențional, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor; procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, ș.a. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.*

În contextul normei enunțate, probele administrate de agentul constatator apreciate în ansamblul lor conform criteriilor stabilite de art. 425 Cod contravențional, în opinia Completului de judecată, dovedesc în afara oricărui dubiu rezonabil săvârșirea de către Ciobanu Igor a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, or în cazul din speță este cert faptul că Ciobanu Igor în perioada 11.09.2024-04.10.2024, aflându-se în s. *****, a primit 5 mesaje prin intermediul aplicației mobile „ПСБ”/„PSB” din Federația Rusă.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, Completul de judecată constată că, vinovăția contravenientului Ciobanu Igor se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^6 Cod de procedură penală *„identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”,* prin care s-a stabilit că, pe dispozitivul în care este activă cartela SIM având numărul de telefon *****, atribuit lui Ciobanu Igor, prin intermediul aplicației „PSB”/„ПСБ”, au fost transmise destinatarului Ciobanu Igor 5 mesaje (f.d. 49) și anume: la 11 septembrie 2024 (4 mesaje) și respectiv, la 04 octombrie 2024 (1 mesaj), mesajele fiind transmise în perioada de referință a Legii nr.230 din 31 iulie 2024, în vigoare din 15 august 2024, prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47^1 Cod contravențional.

Notabil este faptul că circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca

elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa cărorva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

Astfel, Completul de judecată reține că, instanța de fond corect a respins contestația depusă de Ciobanu Igor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546327 din 19 iunie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Voicu Veaceslav în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată, ținând cont de circumstanțele cauzei, prin prisma art. 448 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante*.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare*.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, *concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.*

Astfel, acțiunile lui Ciobanu Igor just au fost încadrate în prevederile art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, „*Coruperea electorală pasivă*”.

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale. Prin incriminarea coruperii electorale pasive, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Latura obiectivă a faptei se concretizează printr-o acțiune a alegătorului constând în pretinderea, acceptarea sau primirea, fie personal, fie prin intermediul altei persoane, a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură care nu i se cuvin. Aceste beneficii trebuie să fie oferite în legătură cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Fapta nu presupune neapărat consumarea conduitei electorale (cum ar fi exprimarea votului într-un anumit fel), fiind suficientă acceptarea promisiunii sau înțelegerii în acest sens. Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului. Întrucât norma are caracter subsidiar, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Subiectul este calificat, fiind reprezentat exclusiv de alegător – adică de o persoană fizică ce are calitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase. Voința de a obține un avantaj în schimbul exercitării unui drept electoral conferă faptei caracterul ilicit, chiar dacă beneficiul nu a fost efectiv încasat, iar votul nu a fost exprimat.

Completul de judecată reține că, s-a expus și Curtea Constituțională, unde potrivit pct.310 din Decizia nr.1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional, a indicat că art. 47^1 alin. (1) CC descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

În aceeași ordine de idei, Completul de judecată ține a menționa că, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional este una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor. Or, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

Astfel, găsește necesar a respinge argumentul lui Ciobanu Igor, invocat în recurs, precum că *agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepționate mesajele respective de către*

contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii /acceptării /recepționării/ extragerii/ primirii de mijloace băneşti, or fără consimțământul activ al utilizatorului, instalarea aplicației „PSB” pe telefonul personal nu ar fi fost posibilă, iar existența numărului de telefon identificat ca fiind al recurentului Ciobanu Igor, utilizat în corespondență cu aplicația „PSB”, precum și primirea SMS-lui de tip transfer, constituie o dovadă suficientă de implicare activă, ce nu poate fi calificată drept pasivitate accidentală sau întâmplătoare. Așadar, constatările instanței de fond, preluate de instanța de recurs, se bazează pe probe tehnice, nu pe simple presupuneri, iar recurentul nu a prezentat dovezi contrare care să răstoarne aceste concluzii.

Neîntemeiate sunt și argumentele recurentului cu privire la inadmisibilitatea în calitate de probă a încheierilor judecătorești cu privire la autorizarea efectuării acțiunilor de urmărire penală din 01 aprilie 2025 și raportului de analiză efectuat în cadrul cauzei penale nr.2023970322, or tocmai aceste înscrisuri constituie și dovada esențială și imperioasă a măsurilor speciale de investigații petrecute în scopul depistării urmelor faptelor contravenționale, iar rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în depistarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Potrivit materialelor cauzei se reține că, Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr.2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art. 181^3, art. 243 alin.(3) lit. a) și b) și art. 284 alin. (1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai Republicii Moldova, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor măsurilor speciale de investigații, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Ciobanu Igor.

În atare circumstanțe, se relevă totuși pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul măsurilor speciale de investigații, or, anume în rezultatul acestor măsuri a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent despre existența elementelor contravenției.

Menționabil este faptul că anume prin instalarea aplicații nominalizate și recepționarea mesajelor în sensul descris supra certifică cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

În contextul celor enunțate, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Ciobanu Igor i s-a oferit posibilitatea de a face dovada contrarie

celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă lui Ciobanu Igor, Completul de judecată conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea soluției emise de prima instanță.

Sub aspectul vinovăției contravenientului Ciobanu Igor în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se impune a menționa că decizia agentului constatator de aplicare a amenzii în mărime de 500 unități convenționale, este una legală, fiind stabilită amendă în mărimea prevăzută de sancțiunea normei de incriminare.

Neîntemeiate sunt și afirmațiile recurentului în sensul încălcării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, or instanța de fond a examinat cauza în raport cu argumentele contestației și cu probele administrate de agentul constatator, iar în hotărâre a analizat și s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în contestație.

Având în vedere că constatările primei instanțe care au fost puse la baza hotărârii judecătorești sunt fundamentate pe probele administrate la dosar, iar argumentele recursului nu sunt susceptibile în sensul art. 466 Cod contravenționale să ateste admiterea unor erori de drept la examinarea cauzei contravenționale în instanța de fond, Completul de judecată respinge ca lipsite de pertinență argumentele invocate în recurs, în sensul netemeiniciei hotărârii adoptate de prima instanță în prezenta cauză contravențională.

Lecturând hotărârea judecătorească, instanța de recurs la examinarea cauzei, din oficiu, nu a stabilit careva temeiuri de casare a hotărârii primei instanțe.

Astfel, Completul de judecată respinge ca nefondat recursul depus de contravenientul Ciobanu Igor, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Călăuzindu-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul depus de contravenientul Ciobanu Igor.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 ianuarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Ciobanu Igor împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 546327 din 19 iunie 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată, judecător **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco